Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26418
Copyright: Admont, Benediktinerstift

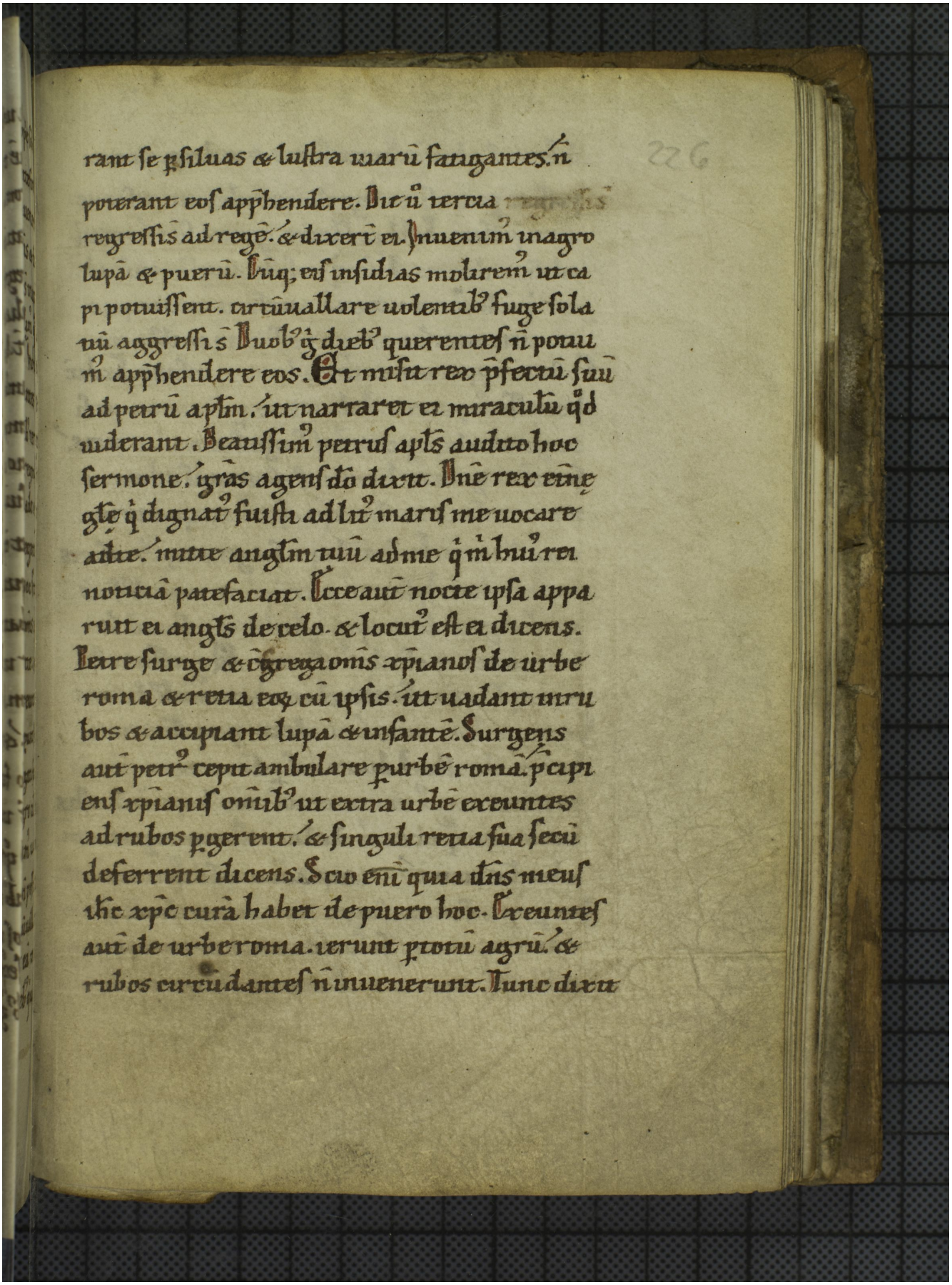

226

rant se ꝑ siluas & lustra uiarũ fatigantes. ñ
poterant eos apphendere. Die ũ tertia
regressis ad regẗ. & dixerũt ei. Inuenimꝰ in agro
lupã & puerũ. Huiq; eis insidias molirem ut ca
pi potuissent. circũuallare uolentib' fuge sola
tũ aggressis. Duob' ig dieb' querentes ñ potu
mꝰ apphendere eos. Et misit rex ꝑfectũ suũ
ad petrũ aplm. ut narraret ei miraculũ q̃d
uiderant. Beatissimꝰ petrus aplꝰ audito hoc
sermone. gras agens dõ dixit. Dne rex eine
glẗ q̃ dignat fuisti ad luꝰ maris me uocare
adte. mitte anglm tuũ ad me q̃m hui rei
noticiã patefaciat. Ecce autẗ nocte ipsa appa
ruit ei angls de celo. & locutꝰ est ei dicens.
Petre surge & cõgrega omꝰ xpianos de urbe
roma & tecta eorũ cũ ipsis. ut uadant in ru
bos & accipiant lupã & infantẗ. Surgens
autẗ petrꝰ cepit ambulare ꝑ urbẗ romã. ꝑcipi
ens xpianis omib' ut extra urbẗ exeuntes
ad rubos ꝑgerent. & singuli tecta sua secũ
deferrent dicens. Scio enim quia dns meus
ihc xpc curã habet de puero hoc. Exeuntes
autẗ de urbe roma. uerunt ꝑ totũ agrũ. &
rubos circũdantes ñ inuenerunt. Tunc dixit